

تأثیر سمعک بر افسردگی در سالمندان دچار افت شنوازی در مراکز سالمندان شهر تهران

رضا حسین آبادی، خسرو گورابی، حسین شاره (M.Sc)

چکیده:

هدف: آسیب شنوازی متوسط و شدیدتر در دوره سالمندی می‌تواند بر سلامت جسمی و روانی - اجتماعی افراد تأثیر بگذارد. این افراد ممکن است دچار ضعف خودبادویی، زودرنجی، انزوا طلبی، نامیدی، افسردگی و احتمالاً اختلال فراموشی شوند. مطالعه حاضر با هدف بررسی تأثیر سمعک بر افسردگی سالمندان دچار افت شنوازی در مراکز سالمندان شهر تهران صورت گرفته است.

روش بررسی: در این مطالعه مقاطعی، افسردگی در ۳ گروه از سالمندان شامل با شنوازی هنجار، ۳۰ سالمند با افت شنوازی بیش از حد متوسط و بدون سمعک و ۲۰ سالمند با افت شنوازی بیش از حد متوسط و با سمعک مورد بررسی قرار گرفت. برای سنجش افسردگی از پرسشنامه افسردگی بک (BDI-II) استفاده شد و داده‌ها از طریق آنالیز واریانس یکراهه (ANOVA) مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته ها: میانگین نمرات افسردگی برای ۳ گروه به ترتیب $11/43$ ، $21/53$ و $16/40$ بود که مovid اختلاف معنی دار بین ۳ گروه بود. همبستگی بین سن و افسردگی در گروه با کم شنوازی و بدون سمعک دیده نشد، اما در ۲ گروه دیگر این همبستگی مشهود بود.

نتیجه گیری: به نظر می‌رسد استفاده از سمعک در کاهش افسردگی سالمندان کم شنا موثر باشد. **کلید واژه ها:** افسردگی، سالمندان، سمعک، کم شنوازی

رضا حسین آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه شناسی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی ایران
خسرو گورابی - پیغمبر هیئت علمی گروه شنایی شناسی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی ایران
حسین شاره - دانشجوی دکترای روانشناسی بالیس، استیتو دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی ایران
آفرس کامل پستی؛ نهضان، عیایان فلسطین
اصحائی، کوهیه فیروز؛ مهدان، پلاک ۴۰.
پست الکترونیک: reza.hoseinabadi@gmail.com

گوشه گیری و احتمالاً دمانس می‌گردد (۲).

مقدمه

در خانه‌های سالمندان میزان کم شنوازی به طور چشمگیری بیشتر از جامعه عادی است^(۱). مطالعات مختلف نشان دهنده شیوع ۸۵ - ۷۰٪ کم شنوازی در خانه‌های سالمندان است. این مطالعات لزوم به کارگیری روشهای مختلف غربالگری شنوازی و تجهیزات ارتباطی کمک شنوازی جهت تسهیل ارتباط و همچنین آموزش پرستنل این مراکز را الزاماً نماید. آسیب شنوازی مانند هر ناتوانی^۱ دیگر سلامت روانشناختی افراد را نیز متاثر می‌سازد. یکی از آسیب‌های روانشناختی که در سالمندان در نتیجه کم شنوازی ایجاد می‌شود افسردگی می‌باشد^(۲,۳).

افسردگی دومین اختلال روانشناختی شایع در سالمندان است^(۳). علائم افسردگی در سنین بالای ۶۵ سال شامل کاهش فعالیت فیزیکی، کاهش روابط اجتماعی، خلق و

کم شنوازی سومین اختلال جسمی شایع در افراد با سن بیش از ۶۵ سال است^(۱). این اختلال یکی از مهم ترین ضایعات مزمن است که منجر به ناتوانی در انجام فعالیتهای روزمره و برقراری ارتباط می‌گردد. شیوع کم شنوازی به طور چشمگیری با افزایش سن افزایش می‌یابد^(۱). در حالیکه بالغین در محدوده سنی ۱۸ - ۴۴ سال فقط ۵/۴٪ اختلال شنوازی دارند، ۳۰٪ افراد بالای ۶۵ سال کم شنا هستند^(۱). کم شنوازی در سالمندان معمولاً در فرکانس‌های بالا که برای درک گفتار ضروری هستند دیده شده و میزان آن به طور تدریجی با افزایش سن بیشتر می‌شود. میزان افت شنوازی در مردان بیشتر از زنان است و در سنین پائین تری آغاز می‌شود^(۱). مطالعات نشان می‌دهند در صورتی که کم شنوازی های بیشتر از حد متوسط درمان نشوند منجر به افسردگی،

در این مطالعه، سالمندان با سن بیش از ۶۵ سال و کم شنوازی بیش از حد متوسط که حداقل ۸ ماه از سمعک یکطرفة استفاده کرده بودند مورد بررسی قرار گرفتند. تمام افرادی که سابقه بسترهای شدن در بیمارستان روانپزشکی داشته و یا به یکی از بیماری‌های آزاییر، پارکینسون و یا تومورهای سیستم عصبی مرکزی مبتلا بودند از این مطالعه کنار گذاشته شدند. بررسی وضعیت طبی و روانشنختی نمونه پژوهش توسط روانشناس بالینی این مطالعه و همچنین پژوهشکان مراکز انجام شد.

پس از انتخاب افراد واجد شرایط، تاریخچه گیری، اتوسکوپی و ادیومتری انجام شد. بر اساس نتایج ادیومتری و همچنین استفاده از فرمول میانگین بهترین آستانه های دو گوش (BBA)^۱(۱۴)، سه گروه این پژوهش مشخص شدند. گروه اول شامل ۳۰ سالمند با BBA کمتر از ۴۰ دسی بل بود، گروه دوم ۳۰ سالمند با BBA بیش از ۴۰ دسی بل که سمعک نداشتند و گروه سوم ۲۰ سالمند با BBA بیش از ۴۰ دسی بل که از سمعک استفاده می نمودند.

جهت بررسی وضعیت افسردگی نمونه پژوهش از پرسشنامه افسردگی بک^۲ استفاده شد. این پرسشنامه خودارزیاب ۲۱ آیتم دارد و جهت بررسی وجود و شدت علائم افسردگی بر مبنای معیارهای DSM-IV طراحی شده است. این پرسشنامه به عنوان یکی از پرسشنامه‌های مورد استفاده جهت ارزیابی افسردگی سالمندان معرفی شده است که در سال ۱۹۸۸ توسط بک و همکاران در آمریکا و در سال ۱۳۸۴ توسط فتنی و همکاران در ایران هنجریابی شده است. ضریب آلفای کرونباخ $.86/0.86$ و ضریب ثبات درونی $.92/0.92$ در جمعیت آمریکایی^(۱۵) و ضریب آلفای کرونباخ $.91/0.91$ و ضریب پایایی $.94/0.94$ در نمونه ایرانی^(۱۶) محاسبه شده است. پس از جمع آوری داده‌ها، میانگین گروههای پژوهشی با آنالیز واریانس یکراهه (ANOVA) مورد بررسی و مقایسه قرار گرفت.

یافته‌ها

در این مطالعه ۸۰ سالمند مذکور بالای ۶۵ سال با میانگین سنی ۷۸ سال مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین نمرات پرسشنامه افسردگی بک در گروه اول $11/43$ با انحراف معیار $5/21$ ، در گروه دوم $21/53$ با انحراف معیار $5/86$ و در

خوبی به هم ریخته، تمرکز پایین، کاهش سلامت عمومی و نقایص شناختی است^(۶). این اختلال روانی نتایج نامطلوب خانوادگی، اجتماعی و مالی داشته، برای افراد و خانواده هایشان مشکل ساز بوده و باعث ناتوانی می شود. همچنین افزایش احتمال خودکشی را به همراه دارد^(۴). اما افسردگی به راحتی قابل کنترل و درمان است بنابراین خیلی مهم است که تشخیص داده شود، درمان شده و زمینه‌های ایجاد کننده آن برطرف شوند.^(۱۱).

مطالعات اپیدمیولوژیک هم شیوع افسردگی را در بیمارستانها و آسایشگاههای سالمندان بررسی کرده اند. نتایج این مطالعات نشانگر این است که شیوع افسردگی در بیمارستانها $10-30\%$ و در خانه‌های سالمندان $30-45\%$ است^(۴). این مطالعات نشان می دهند که شیوع افسردگی بسته به میزان ناتوانی و واپستگی بیشتر می شود^(۸). Lupsakko T و همکاران در سال ۲۰۰۲ تأثیر اختلال شنوازی و بینایی را بر افسردگی در ۴۷۰ سالمند بررسی نمودند. در این مطالعه، افسردگی توسط پرسشنامه زونگ^۱ مورد سنجش قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که علائم افسردگی در افراد Cynthia با اختلال حسی ترکیبی دیده می شود^(۱۰). D.Mulrow و همکاران نیز در سال ۱۹۹۲ تأثیر سمعک را بر افسردگی و دیگر شاخصه‌های روانی-اجتماعی در ۱۹۲ سالمند بررسی نمودند. نتایج این پژوهش نشان داد که پس از ۸ ماه استفاده از سمعک، افسردگی به طور قابل ملاحظه ای کاهش می یابد^(۱۲). Sugiura M. نیز در سال ۲۰۰۰ تأثیرات روانشنختی استفاده از سمعک را در ۳۱ سالمند بررسی نمودند. مقیاس پاسخهای استرس روانشنختی^۲ و رضایت شنیداری^۳ در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که اضطراب، افسردگی و خشم پس از استفاده از سمعک، کاهش محسوسی نشان می دهد. البته کاهش افسردگی نسبت به اختلالات روانشنختی دیگر بیشتر بود^(۱۳).

روش بررسی

پژوهش حاضر توصیفی از نوع عملی - مقایسه‌ای است که در ۱۳ مرکز شبانه روزی سالمندان (دولتی - خصوصی) تحت نظارت سازمان بهزیستی شهر تهران از خرداد تا آبان ۱۳۸۵ انجام شد.

جدول ۳- مقایسه های چندگانه میانگین نمرات افسردگی در آزمودنی های کم شنوای بدون سمعک، کم شنوای با سمعک و گروه نرمال به وسیله آزمون شفه

سطح معناداری	خطای استاندارد اندازه گیری	تفاوت میانگین ها (I-J)	افسردگی (J)	افسردگی (I)
۰/۸۰۰ ۰/۱۰۰	۴/۰۱ ۳/۱۴	۵/۱۳* ۰/۱۰۳*	کم شنوای با سمعک نرمال	کم شنوای بدون سمعک
۰/۱۱۰	۳/۹۱	۴/۹۶*	نرمال	کم شنوای با سمعک

* تفاوت میانگین ها در سطح $P < 0.05$ معنادار است.

به منظور بررسی رابطه بین سن و افسردگی از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. در جدول ۴ ضریب همبستگی پیرسون بین سن آزمودنی های هر گروه با نمرات افسردگی آنها مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاکی از وجود رابطه معنادار بین سن و افسردگی در گروههای اول و سوم است ($P < 0.05$) اما در گروه دوم همبستگی معنادار بین سن و افسردگی مشاهده نشد.

جدول ۴- ضریب همبستگی پیرسون بین سن آزمودنی های هر گروه با نمرات افسردگی

ضریب همبستگی با افسردگی	متغیر
-۰/۰۰	کم شنوای بدون سمعک
*۰/۰۴	نرمال
۰/۹۰	کم شنوای با سمعک
۰/۲۸۶*	کل

* ضریب همبستگی در سطح $P < 0.05$ معنادار است.

بحث

در مطالعات مختلف ذکر شده است که کم شنواهی احتمال افسردگی در سالمندان را بالا می برد (۴, ۲, ۹). با توجه به تحقیقات گذشته می توان علت احتمالی رخ دادن افسردگی و یا افزایش شدت آن را محرومیت های ارتباطی در نظر گرفت (۴). نتایج به دست آمده و تحلیل های آماری در این پژوهش نیز نشان می دهد که کم شنواهی باعث

گروه سوم ۱۶/۴۰ با انحراف معیار ۵/۰۵ بود. این نتایج در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱- تعداد، میانگین و انحراف استاندارد آزمودنی ها در متغیر افسردگی

میانگین (انحراف استاندارد)	تعداد	گروهها
(۵/۶۸) ۱۲/۳۵	۰۳	کم شنوای بدون سمعک (گروه ۲)
(۵/۵۵) ۶۱/۰۴	۰۲	کم شنوای با سمعک (گروه ۳)
(۵/۱۲) ۱۱/۳۴	۰۳	نرمال (گروه ۱)

برای مقایسه معناداری میانگین نمرات افسردگی در گروههای فوق از آنالیز واریانس یکراهه استفاده شد. نتایج آنالیز واریانس یکراهه در جدول ۲ آمده است. نتایج نشان می دهد که میانگین نمرات افسردگی در سه گروه آزمودنی ها نقاوت معناداری با یکدیگر دارند ($P > 0.10$).

جدول ۲- مقایسه میانگین نمرات افسردگی در آزمودنی های کم شنوای بدون سمعک، کم شنوای با سمعک و گروه نرمال

سطح معناداری	آزمون F	میانگین مجلدات آزادی	مجموع مجلدات آزادی	میانگی تغییرات	متغیر
۰/۰۱/۰	۸۲۱/۲۴	۱۲۷/۷۶۵	۲	۲۵۶/۱۵۳۰	گروه
		۸۲۶/۳۰	۷۷	۶۳۳/۲۱۳۷۳	خطا

نتایج آزمون شفه در جدول ۳ آمده است. این نتایج بیانگر آن است که میانگین نمرات افسردگی در گروههای اول و دوم، اول و سوم و همچنین دوم و سوم به طور معنا داری با یکدیگر متفاوت است. به عبارت دیگر، افراد کم شنواهی بدون سمعک نسبت به آزمودنیهای بهنجار و کم شنواهای با سمعک افسردگی ترند و آزمودنیهای بهنجار از هر دو گروه کم شنواهای افسردگی کمتری را تجربه می کنند. همچنین میزان افسردگی در آزمودنیهای کم شنوای با سمعک به طور معناداری کمتر از افسردگی آزمودنیهای کم شنوای بدون سمعک و بیشتر از افسردگی آزمودنیهای بهنجار است.

و همکاری ارزشمند جناب آقای دکتر رحیمی تقدیر و تشکر فراوان می‌گردد.

افزایش میزان افسردگی شده است و در گروه دوم که کم شناوی بیشتر از متوسط داشته و از سمعک استفاده ننموده اند افسردگی بیشتری نسبت به گروه اول مشاهده شد که با توجه به شرایط مشابه نمونه‌ها، می‌توان افسردگی بیشتر را ناشی از کم شناوی دانست.

به نظر می‌رسد که استفاده از سمعک باعث کاهش افسردگی شود. به طور کلی، سمعک بر اضطراب، افسردگی، خشم و کیفیت زندگی تاثیر می‌گذارد اما تاثیر آن بر افسردگی شاخص تر از موارد دیگر است(۱۲). مطالعات دیگر نیز نشانگر چنین تاثیراتی بوده اند(۱۳، ۱۴، ۱۵).

در این مطالعه با وجود آن که استفاده از سمعک باعث کاهش افسردگی شده بود اما به حداقل میزان خود نرسیده بود، یعنی باز هم افسردگی از گروه با شناوی نرمال بیشتر بود. دلایلی که می‌توان برای این مستعله ذکر نمود استفاده از سمعک یکطرفه و عدم مشاوره و پیگیری مداوم در رابطه با وضعیت ارتباطی سالمندان و همچنین عدم مراجعت به متخصصین بهداشت روان برای بررسی مسائل روحی-روانی می‌باشد.

به نظر می‌رسد که با افزایش سن افسردگی نیز بیشتر شود(۴). در این مطالعه در گروههای یک و سه همبستگی بین سن و افسردگی مشهود بود اما در گروه دوم که بدون سمعک بودند این همبستگی مشاهده نشد و در نتیجه در این گروه تاثیر کم شناویی بر افسردگی بیش از تاثیر سن بر افسردگی بود.

نتیجه گیری

از این مطالعه چنین بر می‌آید که کم شناوی و اختلالات ارتباطی ناشی از آن باعث ایجاد و یا تشدید افسردگی می‌شوند. همچنین، استفاده مداوم و مطلوب از سمعک منجر به کاهش افسردگی در سالمندان می‌گردد. بنابراین با تشخیص به موقع و استفاده از وسایل کمک شناویی می‌توان از اختلالات ارتباطی و روانشناسی جلوگیری نموده و یا آنها را کاهش داد.

تشکر و قدردانی

از آزمودنیهایی که با صبر و حوصله در انجام این پژوهش همکاری نموده اند قدردانی می‌شود و همچنین از تلاش

REFERENCES

- Barbara E. Weinstein. Geriatric Audiology. New York: Thieme; 2000
- Gates GA, Mills JH. Presbycusis. 2005; 366(9491):1111-20
- садоک، بنیامین ج. سادوک ویرجینیا آ. خلاصه روانپزشکی علوم رفتاری /روانپزشکی بالینی، ترجمه حسن رفیعی و خسرو سیحانیان، جلد سوم، تهران: ارجمند، ۴۰۰
- Robert C Baldwin, Edmond Chiu, Cornelius Katona, Nori Graham. Guidelines on depression in older people. London: Martin Dunitz; 2002, page 102
- Gilhome Herbst KR, Meredit R, Stephens SD. Implications of hearing impairment for elderly people in London and Wales. *Acta Otolaryngol Suppl.* 1990; 476: 209-14.
- Robert C Baldwin, Edmond Chiu, Cornelius Katona, Nori Graham. Guidelines on depression in older people. London: Martin Dunitz; 2002 page 19
- Bade PF. Hearing impairment and the elderly patient. *Wis Med J.* 1991; 90(9): 516-9
- Robert C Baldwin, Edmond Chiu, Cornelius Katona, Nori Graham. Guidelines on depression in older people. London: Martin Dunitz; 2002, page 31
- Cacciatore F, Napoli C, Abete P, Marciano E, Triassi M, Rengo F. Quality of life determinants and hearing function in an elderly population: Osservatorio Geriatrico Compano study group. *Gerontology.* 1999; 45(6): 323-8.
- Lupsakkot T, Mantigarvi M, Kautianen H, Sukava R. Combined hearing and visual impairment on depression in population aged 75 years and older. *Int J Geriatric Psychiatry.* 2002; 17(9): 808- 13.
- Mullins T. Depression in older adults with hearing loss. *The ASHA Leader,* pp. 12-13, 27.
- Cynthia D.Mulrow, Michael R. Tuley, Christine Aguilar. Sustained benefits of hearing aids. *Journal of Speech and Hearing Research.* 1992; 35(6): 1402- 3
- Sugiora M, Ohmae Y, Niina R, Ikeda M. Assessment of psychological stress experienced before and after the use of a hearing aid in early patients. *Nippon Jiibinkoka Gakkai Kaiho.* 2000; 103(8): 922- 7

گورابی خسرو. ضروریات شناختی شناسی. تهران: بهنام فر، ۱۱۸

Beck A.T, Steer R.A, Garbin M.G. Psychometric properties of the Beck Depression Inventory: Twenty-five years of evaluation. *Clinical Psychology Review.* 1988; 8: 77-102

فتی، لادن؛ بیرشک، بهروز؛ عاطف وحید، محمد کاظم؛ دابسون، کیت استفان. ۱۳۸۴. ساختارهای معنادگذاری حالت های هیجانی و پردازش شناختی اطلاعات هیجانی: مقایسه دو چارچوب مفهومی. *فصلنامه اندیشه و رفتار، سال یازدهم، شماره ۳،* ۳۱۲-۳۲۶